

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

FORTUNA

IMPERATRIX MUNDI

o Fortuna,

velut luna
statu variabilis,
semper crescis
aut decrescis;
vita detestabilis
nunc obdurat
et tunc curat
ludo mentis aciem,
egestatem,
potestatem
dissolvit ut glaciem.

sors immanis
et inanis,
rota tu volubilis,
status malus,
vana salus
semper dissolubilis,
obumbrata
et velata
mihi quoque niteris;
nunc per ludum
dorsum nudum
fero tui sceleris.

sors salutis
et virtutis
mihi nunc contraria,
est affectus
et defectus
semper in angaria.
hac in hora
sine mora
corde pulsum tangite;
quod per sortem

sternit fortem,
mecum omnes plangite!

Fortune plango vulnera

stillantibus ocellis,
quod sua mihi munera
subtrahit rebellis.
verum est, quod legitur:
fronte capillata,
sed plerumque sequitur
occasio calvata.

in Fortune solio
sederam elatus,
prosperitatis vario
flore coronatus;
quicquid tamen florui
felix et beatus,
nunc a summo corripi
gloria privatus.

Fortune rota volvitur:
descendo minoratus;
alter in altum tollitur;
nimis exaltatus
rex sedet in vertice -
caveat ruinam!
nam sub axe legimus
Hecubam reginam.

PRIMO VERE

veris leta facies

mundo propinatur,
hiemalis acies
victa iam fugatur,
in vestitu vario
Flora principatur,
nemorum dulcisono

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

que cantu celebratur.

Flore fusus gremio
Phebus novo more
risum dat, hoc vario
iam stipatur flore
Zephyrus nectareo
spirans in odore.
certatim pro bravio
curramus in amore.

Cytharizat cantico
dulcis philomena,
flore rident vario
prata iam serena,
salit cetus avium
silve per amena,
chorus promit virginum
iam gaudia millena.

omnia sol temperat

purus et subtilis,
nova mundo reserat
facies Aprilis,
ad amorem properat
animus herilis
et iocundis imperat
deus puerilis.

rerum tanta novitas
in solemnī vere
et veris auctoritas
iubet nos gaudere;
vias prebet solitas,
et in tuo vere
fides est et probitas
tuum retinere.

ama me fideliter,
fidem meam nota

de corde totaliter
et ex mente tota.
sum presentialiter
absens in remota.
quisquis amat taliter,
volvitur in rota.

Ecce gratum

et optatum
ver reducit gaudia,
purpuratum
floret pratum,
sol serenat omnia,
iam iam cedant tristia!
estas redit,
nunc recedit
hyemis sevitia.

iam liquescit
et decrescit
grando, nix et cetera,
bruma fugit,
et iam sugit
ver estatis ubera:
illi mens est misera,
qui nec vivit,
nec lascivit
sub estatis dextera.

gloriantur
et letantur
in melle dulcedinis,
qui conantur,
ut utantur
premio Cupidinis;
simus iussu Cypridis
gloriantes
et letantes
pares esse Paridis.

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

lat mich iu gevallen!

UF DEM ANGER

flore silva nobilis

floribus et foliis.

ubi est antiquus

meus amicus?

hinc equitavit,

eia, quis me amabit?

flore silva undique,

nach mime gesellen ist mir we.

Gruonet der walt allenthalben,

wa ist min geselle alse lange?

der ist geriten hinnen,

owi, wer sol mich minnen?

Swaz hie gat umbe,

daz sint alles megede,

die wellent an man

allen disen sumer gan.

Chume, chume, geselle min,

ih enbite harte din,

ih enbite harte din,

chum, chum, geselle min.

suzer rosenvarwer munt.

chum unde mache mich gesunt,

chum unde mache mich gesunt,

suzer rosenvarwer munt.

Chramer, gip die varwe mir,

diu min wengel roete,

da mit ich die jungen man

an ir dank der minnenliebe noete.

Seht mich an,

jungen man!

lat mich iu gevallen!

Swaz hie gat umbe,

daz sint alles megede,

die wellent an man

allen disen sumer gan.

Were diu werlt alle min

von deme mere unze an den Rin,

des wolt ih mih darben,

daz diu chünegin von Engellant

lege an minen armen.

Minnet, tugentliche man,

minnecliche frouwen!

minne tuot iu hoch gemuoet

unde lat iuch in hohen eren schouwen.

Seht mich an,

jungen man!

lat mich iu gevallen!

Wol dir werlt, das du bist

also freudenriche!

ich will dir sin undertan

durch din liebe immer sicherliche.

Seht mich an,

jungen man!

IN TABERNA

Estuans interius

ira vehementi

in amaritudine

loquor mee menti:

factus de materia,

cinis elementi,

similis sum folio,

de quo ludunt venti.

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

cum sit enim proprium
viro sapienti
supra petram ponere
sedem fundamenti,
stultus ego comparor
fluvio labenti,
sub eodem tramite
nunquam permanenti.

feror ego veluti
sine nauta navis,
ut per vias aeris
vaga fertur avis;
non me tenent vincula,
non me tenet clavis,
quero mihi similes
et adiungor pravis.

mihi cordis gravitas
res videtur gravis;
iocus est amabilis
dulciorque favis;
quicquid Venus imperat,
labor est suavis,
que nunquam in cordibus
habitat ignavis.

via lata gradior
more iuventutis,
inplor et vitiis
immemor virtutis,
voluptatis avidus
magis quam salutis,
mortuus in anima
curam gero cutis.

Olim lacus colueram,
olim pulcher extiteram,
dum cignus ego fueram.

miser, miser!

modo niger
et ustus fortiter!

girat, regirat garcifer;
me rogas urit fortiter:
propinat me nunc dapifer.

miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

nunc in scutella iaceo,
et volitare nequeo,
dentes frendentes video.

miser, miser!
modo niger
et ustus fortiter!

Ego sum abbas Cucaniensis

et consilium meum est cum bibulis,
et in secta Decii voluntas mea est,
et qui mane me quesierit in taberna,
post vesperam nudus egredietur,
et sic denudatus veste clamabit:

Wafna, wafna!
quid fecisti sors turpissima?
nostre vite gaudia
abstulisti omnia!

In taberna quando sumus,

non curamus quid sit humus,
sed ad ludum properamus,
cui semper insudamus.

quid agatur in taberna,
ubi nummus est pincerna,
hoc est opus ut queratur,
si quid loquar, audiatur.

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

quidam ludunt, quidam bibunt,

quidam indiscrete vivunt.

sed in ludo qui morantur,

ex his quidam denudantur,

quidam ibi vestiuntur,

quidam saccis induuntur.

ibi nullus timet mortem,

sed pro Baccho mittunt sortem:

primo pro nummata vini;

ex hac bibunt libertini,

semel bibunt pro captivis,

post hec bibunt ter pro vivis,

quater pro Christianis cunctis,

quinquies pro fidelibus defunctis,

sexies pro sororibus vanis,

septies pro militibus silvanis.

octies pro fratribus perversis,

nonies pro monachis dispersis,

decies pro navigantibus,

undecies pro discordantibus,

duodecies pro penitentibus,

tredecies pro iter agentibus.

tam pro papa quam pro rege

bibunt omnes sine lege.

bibit hera, bibit herus,

bibit miles, bibit clerus,

bibit ille, bibit illa,

bibit servus cum ancilla,

bibit velox, bibit piger,

bibit albus, bibit niger,

bibit constans, bibit vagus,

bibit rudis, bibit magus.

bibit pauper et egrotus,

bibit exul et ignotus,

bibit puer, bibit canus,

bibit presul et decanus,

bibit soror, bibit frater,

bibit anus, bibit mater,

bibit ista, bibit ille,

bibunt centum, bibunt mille.

parum sexente nummate

durant, cum immoderate

bibunt omnes sine meta.

quamvis bibant mente leta,

sic nos rodunt omnes gentes

et sic erimus egentes.

qui nos rodunt, confundantur

et cum iustis non scribantur.

COUR D'AMOUR

amor volat undique,

captus est libidine,

iuvenes, iuvencule

coniuguntur merito.

siqua sine socio,

caret omni gaudio,

tenet noctis infima

sub intimo cordis in custodia:

fit res amarissima.

Dies, nox et omnia

mihi sunt contraria,

virginum colloquia

me fay planszer,

oy suvezz suspirer,

plu me fay temer.

o sodales, ludite,

vos qui scitis dicte,

mihi mesto parcite,

grand ey dolur,

attamen consulite

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

per voster honur.

tua pulchra facies,
me fey planser milies,
pectus habet glacies.
a remender,
statim vivus fierem
per un baser.

stetit puella

rufa tunica;
si quis eam tetigit,
tunica crepuit.
eia!
stetit puella,
tamquam rosula;
facie splenduit
et os eius floruit.
eia!

circa mea pectora

multa sunt suspiria
de tua pulchritudine,
que me ledunt misere.
Manda liet,
manda liet,
min geselle
chumet niet.
tui lucent oculi
sicut solis radii,
sicut splendor fulgoris
lucem donat tenebris.
Manda liet,
manda liet,
min geselle
chumet niet.
vellet deus, vellent dii,
quod mente proposui.

ut eius virginæ
reserassem vincula.
Manda liet,
manda liet,
min geselle
chumet niet.

Si puer cum puellula

moraretur in cellula,
felix coniunctio.
amore succrescente,
pariter e medio
propulso procul tedio,
fit ludus ineffabilis
membris, lacertis, labiis.

veni, veni, venias,

ne me mori facias,
hyrce, hyrce, nazaza,
trillirivos...

pulchra tibi facies,
oculorum acies,
capillorum series,
o quam clara species!

rosa rubicundior
lilio candidior,
omnibus formosior,
semper in te glorior.

in trutina mentis dubia

fluctuant contraria
lascivus amor et pudicitia.
sed eligo, quod video,
collum iugo prebeo;
ad iugum tamen suave transeo.

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

tempus est iocundum,

o virgines,

modo congaudete

vos iuvenes.

oh - oh,

totus floreo,

iam amore virginali

totus ardeo,

novus, novus amor

est, quo pereo.

mea me confortat

promissio,

mea me deportat

negatio.

oh - oh,

totus floreo,

iam amore virginali

totus ardeo,

novus, novus amor

est, quo pereo.

tempore brumali

vir patiens,

animo vernali

lasciviens.

oh - oh,

totus floreo,

iam amore virginali

totus ardeo,

novus, novus amor

est, quo pereo.

mea mecum ludit

virginitas,

mea me detrudit

simplicitas.

oh - oh,

totus floreo,

iam amore virginali

totus ardeo,

novus, novus amor

est, quo pereo.

veni, domicella,

cum gaudio,

veni, veni, pulchra,

iam pereo.

oh - oh,

totus floreo,

iam amore virginali

totus ardeo,

novus, novus amor

est, quo pereo.

dulcissime,

totam tibi subdo me!

ave formosissima,

gemma pretiosa,

ave decus virginum,

virgo gloriosa,

ave mundi luminar,

ave mundi rosa,

Blanziflor et Helena,

Venus generosa!

o Fortuna,

velut luna

statu variabilis,

semper crescis

aut decrescis;

vita detestabilis

nunc obdurat

et tunc curat

Carmina Burana - von Carl Orff vertonte Gedichte aus dem Codex

ludo mentis aciem,	dorsum nudum
egestatem,	fero tui sceleris.
potestatem	
dissolvit ut glaciem.	sors salutis
	et virtutis
sors immanis	mihi nunc contraria,
et inanis,	est affectus
rota tu volubilis,	et defectus
status malus,	semper in angaria.
vana salus	hac in hora
semper dissolubilis,	sine mora
obumbrata	corde pulsum tangite;
et velata	quod per sortem
mihi quoque niteris;	sternit fortem,
nunc per ludum	mecum omnes plangite!